Ч. 68 Четверъ 25 марта (6 цвѣтня) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламацiи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи.
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Справы краєвй.

(Нарады анкеты для реформы громадскои ординацiѣ выборчои для 30 бôльшихъ мѣстъ. — Нова експозитура краєвого бюра мелiорацiйного.)

Въ ч. 64 „Народнои Часописи“ подали мы справозданє зъ першого засѣданя анкеты, скликанои Выдѣломъ краєвымъ для реформы громадскои ординацiѣ выборчои для 30 бôльшихъ мѣстъ; нинѣ подаємо вже конець того справозданя.

На засѣданю анкеты минувшои пятницѣ рѣшено завести въ поступованю рекламацiйнôмъ постанову, що если выбрана комiсiя рекламацiйна въ трехъ дняхъ не залагодить внесеныхъ рекламацiй, то маґiстратъ має предложити всѣ акты Староству до безпосередного полагодженя. Черга выборôвъ въ кругахъ має вôдбувати ся такъ, що кождый зъ 3 кругôвъ выборчихъ має голосувати иншого дня.

Поставлено засаду, що єсли бы въ 1 крузѣ було менше якъ 36 выборцѣвъ, то зъ другого круга переходить до першого тôлько, кôлько треба до доповненя числа 36. Натомѣсть зъ 3-го круга має прийти до другого тôлько выборцѣвъ, кôлько перейшло зъ круга 2-го до 1-го. Въ тôмъ выпадку иде о то, щобы не зменшувати другого круга, скрѣпленого зъ третого круга выборцями зъ личнои квалiфiкацiѣ.

Єсли выбраный радный до 3 днѣвъ не заявить, що мандату не приймає, то треба его уважати такимъ, що принявъ выбôръ.

Полiтична власть повѣтова може зъ уряду уневажнити выборы осôбъ, що не мають умовъ, щобы бути выбраными, — а щобы не протягати непотрѣбными рекурсами справы выбору, анкета постановила, що сторонѣ, котрои выбôръ уневажнено, вôльно рекурсовати лише до Намѣстництва до остаточного рѣшеня.

Въ уступѣ о выборѣ маґiстрату приняла анкета постанову закона буковиньского, що не найстаршiй вѣкомъ членъ рады громадскои, але урядуючiй бурмiстръ має завôзвати радныхъ, щобы въ означенôмъ дни выбрали маґiстратъ. Въ тôмъ уступѣ заведено также важну новину, а то, що бурмiстра можна выбирати и зъ-поза рады мѣскои, а вôдтакъ, що члена выдѣлу повѣтового не можна выбирати на члена маґiстрату.

До важности выбору маґiстрату потрѣбно присутности що найменше трехъ четвертыхъ частей всего числа членôвъ рады и безвзглядной бôльшости присутныхъ голосôвъ. Єсли по двоpазовыхъ запросинахъ не збере ся потрѣбне число радныхъ, тогды выстарчає звычайный комплетъ.

Єсли бурмiстромъ выберуть нехристiянина, то христiяньска частина зъ рады повѣтовои, доповнена въ данôмъ случаю после §. 95 громадского закона для 30 мѣстъ, для полагодженя справъ населеня христiяньского, скликана найстаршимъ лѣтами, має приступити до выбору зô свого круга провôдника до спецiяльныхъ справъ христiяньского населеня.

Въ часѣ весняной сесiѣ 1892 р. рѣшивъ Соймъ вôзвати Выдѣлъ краєвый, щобы постепенно оснувавъ десять експозитуръ краєвого бюра мелiорацiйного въ охрестностяхъ, де потреба мелiорацiѣ, а передовсѣмъ, щобы отворивъ зъ початкомъ 1893 р. експозитуру бюра въ Коломыи. Выповняючи се порученє рѣшивъ Выдѣлъ краєвый ввести въ житє тую експозитуру краєвого бюра мелiорацiйного и поручивъ єѣ управу инжинерови Люд. Соболевскому. Дѣяльнôсть тои експозитуры, маючои на цѣли удѣляти всѣмъ рôльникамъ безплатну технiчну помôчь въ справѣ управильненя водныхъ вôдносинъ въ господарствѣ, буде обôймати слѣдуючiй повѣты: Косôвъ, Снятинъ, Городенка, Коломыя, Залѣщики и Борщѣвъ. Однако поки не буде отворена експозитура въ Станiславовѣ, буде дѣяльнôсть коломыйскои експозитуры розтягатись также на повѣты: Станiславôвъ, Богородчаны, Надвôрна, Товмачъ, Пôдгайцѣ, Бучачъ, Чортковъ и Гусятинъ. Поданя о безплатну технiчну помôчь мають вноситись на руки краєвого выдѣлу за посередництвомъ управителя експозитуры.

Д о п и с ь.

Зъ надъ Стрипы.

(Краєвый успѣхъ мiсiѣ духовнои).

Подаю отсю допись Вп. Публицѣ яко емеритованый учитель народный. Я служивъ для справы просвѣты народу кôлькадесять лѣтъ въ такихъ околицяхъ, де просвѣта запустила глубоко своє корѣнє, а пiяньство, завдяки отцямъ духовнымъ и школамъ, належить межь народомъ до рѣдкости, наслѣдкомъ чого шинкарѣ по мѣстахъ и мѣсточкахъ пôшли майже на жебры а моральнôсть и добробытъ межи народомъ въ повнôмъ розцвѣтѣ.

Осѣвши теперь въ малôмъ сѣльци, ледви кôлька миль вôдъ мого давнѣйшого мѣсця побуту, але въ иншôмъ окрузѣ и пôзнавши близше тутешнй звычаѣ и обычаѣ нашого народу, ажь за серце тисне на саму згадку, що тутъ просвѣта въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ осталась ще о якихъ 50 лѣтъ по заду, а пiяньство, лѣнивство, захланнôсть розсѣла ся до найвысшого степеня; словомъ просвѣта и поступъ въ самôмъ ще зародку.

Але єсть надѣя, що й у насъ за Божою помочею стане поволи инакше, бо не бракъ намъ

---

22)

КУМА ЖУРБА.

повѣсть

Г. С У Д Е Р М А Н А.

(Дальше).

Одного дня передъ полуднемъ при кôнци серпня занятый бувъ Павло разомъ зъ Михайломъ Равчусомъ працею на подвôрю. Тодѣ побачивъ вôнъ здалека высоку стать сусѣда, котрый просто черезъ поля ишовъ до двора.

Вôнъ злякавъ ся; та вiзита не ворожила єму нѣчого доброго.

Панъ Дуґлясъ подавъ єму руку сердечно, але зпôдъ єго великихъ бровъ падавъ якiйсь зловѣщiй блескъ.

— Батько дома? — спытавъ, а въ голосѣ єго чути було гнѣвъ и роздратованє.

— Єсть у комнатѣ, — вôдповѣвъ Павло, котрому ажь вôддыху не ставало — коли позволите, то заведу васъ до батька.

На видъ несподѣваного гостя батько зôрвавъ ся зъ крѣсла, троха заклопотаный; але сейчасъ запанувавъ надъ собою и своимъ звычайнымъ, юнацкимъ тономъ зачавъ:

— Ай, якъ то добре, що вы прийшли, пане... Я маю зъ вами стôлько и то конче поговорити.

— А я зъ вами також! — вôдповѣвъ панъ Дуґлясъ и величезна єго постать станула выпростована передъ самымъ господаремъ. — Якимъ правомъ, добродѣю, надуживаєте вы мого имени?

— Я... вашого имени... пане! Якъ вы смѣєте! Павле, за дверѣ!

— Нехай радше тутъ остане ся! — вôдповѣвъ Дуґлясъ, звертаючись до Павла.

— Заразъ менѣ забирай ся звôдси! — крикнувъ Майгеферъ — чей я може ще паномъ у своѣмъ домѣ!

Павло выйшовъ зъ комнаты.

Въ темныхъ сѣняхъ стрѣтивъ матѣрь, котра зô зложеными руками, мертвымъ зоромъ дивилась на дверѣ, поза котрыми чути було крикъ пôднесеныхъ голосôвъ. Побачивши сына она заплакала и заломила руки.

— Позбавить насъ послѣдного приятеля, котрого маємо ще на земли! — вымовила зъ плачемъ и упала въ єго руки. Судорожный плачь потрясавъ нею, коли тôлько крикъ мужчинъ долетѣвъ до єѣ уха.

— Мамо, ходи звôдси! — благавъ Павло — тебе то зворушує занадто, а й такъ нѣ перешкодити нѣ зарадити тому не можемо.

Не могла оперти ся и дала ся завести до спальнѣ.

— Дай менѣ троха оцту — просила она. Чую, що зôмлѣю.

Зробивъ, що бажала, а натираючи єй виски нарокомъ говоривъ дуже голосно, щобы лишь не могла почути могучихъ голосôвъ мужчинъ.

Наразъ трѣснувъ хтось дверми, тй замкнули ся... на хвилю стало тихо... зловѣщо тихо... потôмъ залунавъ бренькъ ланцуха и храпливый зъ лютости голосъ батька.

— Султанъ, гузя єго!

— Боже! тровить єго псами! — крикнувъ Павло и выскочивъ на подвôрє.

Прибѣгъ саме въ пору, щобы побачити, якъ Султанъ, великiй зажертый кундель, скочивъ на каркъ Дуґлясови, коли тымчасомъ батько зъ пôднесеною шпiцрутою гнавъ за нимъ.

Михайло Равчусъ приглядавъ ся тôй подѣѣ, заложивши руки въ кишеню.

— Батьку, що ты робишь! крикнувъ Павло, вырвавъ єму шпiцруту зъ руки и хотѣвъ зъ нею кинути ся на пса; але закимъ добѣгъ до ґрупы борцѣвъ, звѣрь лежавъ уже на земли, простягнувши передъ себе всѣ чотири ноги, поваленый могучимъ кулакомъ велита.

Дуґлясови текла кровь по плечехъ и шиѣ; гнѣвъ, здавало ся, покинувъ єго зовсѣмъ. Станувъ, обтеръ собѣ руки хусткою и добродушно усмѣхнувшись сказавъ:

охотныхъ учителѣвъ и инышхъ приятелѣвъ народу, що якъ разъ докаже отся дописъ.

Будучи въ дорозѣ переѣзджавъ я черезъ село Доброполе, повѣта бучацкого, гр. кат. парохія Зарваниця. Станувъ я на попасъ при коршмѣ и здивувало мене немало, що въ коршмѣ було майже пусто, а що то бувъ день святочный, то люде стояли купками коло церкви и своихъ обôйсть та гуторили а декотрѣ читали „Часопись" и инші народнѣ часописи. Маючи годину часу, прилучивъ ся и я до ихъ громадки та розпочавъ розмову то о сѣмъ, то о тôмъ, ажь вкôнци зôйшла розмова на коршму. Пытаю: чи у васъ люде не пють горѣвки, що коршма стоить пусткою? — а они ось що менѣ розповѣли:

Заходами Вп. о. крилош. Борисикевича зъ Зарваницѣ, чоловѣка дуже заслуженого, устроєно дня 5 марта с. р. въ Доброполи місію духовну, до котрои запрошено Вп. о. крилош. Ив. Токара гр. кат. пароха въ Вишнѣвчику и Вп. о. Петра Медведского р. кат. пароха въ Вишнѣвчику та ще другихъ отцѣвъ духовныхъ обохъ обрядôвъ. Місія тревала черезъ три днѣ т. є. до 8 марта с. р. включно. Проповѣдниками на тôй місіи були оо.: Токаръ и Медведскій и въ протягу тыхъ кôлькохъ днѣвъ выголосили кôльканацять проповѣдей. Они голосили слово Боже такъ порываючо, такъ пôдносячо и ревно, що зôбраный народъ порушали до сльозъ а вкôнци третого дня такъ сильно тронули серця, що около 700 людей обохъ обрядôвъ заприсягло не пити горѣвку и взагалѣ не уживати всякихъ горячихъ напиткôвъ.

Честь отцямъ духовнымъ обохъ обрядôвъ, котрѣ умѣють удержати такъ примѣрну згоду безъ рôзницѣ обрядôвъ, честь такимъ отцямъ духовнымъ, що святе званє сповняють спасенными трудами около пôднесеня нашого народу и розсѣвають згоду та любовь межи обома братными народами, яко дѣтьми одного Бога, однои вѣры хочь иншого обряду. Кобы якъ найбôльше було такихъ отцѣвъ духовныхъ, якъ рускихъ такъ и польскихъ! Вкôнци мушу тутъ зъ приємностію додати, що въ Вишнѣвчику за старанємъ ревныхъ отцѣвъ духовныхъ выдає тверезôсть вже вôдъ давна якъ найкрасші успѣхи.

С. Ф.

Переглядъ политичный.

Вѣденьскі газеты доносять, що правительство зъ взгляду на скомплікованый апаратъ парляментарный по сѣй и тамтôй сторонѣ Литавы, носить ся зъ гадкою завести початокъ адміністраційного року зъ днемъ 1 липня. Тогды, кажуть, могли бы соймы радити вôдъ вересня до Рôздва, Рада державна вôдъ Нового року ажь поза Зелені свята, а въ червни спôльні Делеґаціи и можна бы всюды буджеты завчасу ухвалити.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила постановы о отвореню ґімназіѣ зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Бучачи, зъ початкомъ шкôльного року 1893/4 и о утвореню рôвнорядныхъ клясъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при ґімназіи въ Коломыи. Клясы ті мають заводити ся постепенно зъ кождымъ рокомъ.

Будова россійскихъ кораблѣвъ военныхъ поступає скоро напередъ. Сего року мають бути спущені на воду два великі кораблѣ панцирні и шѣсть лодей торпедовыхъ.

Новый кабінетъ французскій вже уконституовавъ ся въ той спосôбъ, що президію и справы внутрѣшні обнявъ Діпві, справы заграничні Девель; фінансы Пейтраль; судôвництво Ґеренъ; просвѣту и вѣроисповѣданя Поанкаре; торговлю Теріє; войну Лоазільонъ; маринарку Ріспіє; роботы публичні Віетъ; рôльництво Віґе. До нового кабінету вôйшло двохъ радикалôвъ.

Завтра має ся зôбрати сербска скупштина на перше засѣданє. Здає ся, що лібералы не будуть въ нѣй мати переваги и длятого ведуть ся теперь переговоры мѣжь ними а радикалами, щобы можна якось розпочати сесію и не допустити до розбитя скупштины, що мусѣло бы тогды наступити, скоро бы радикалы зробили сецесію. Зачувати навѣть, що теперѣшный кабінетъ Авакумовича має уступити, а місія утвореня нового кабінету буде поручена Стоянови Босковичеви, котрый сполучить вôдтакъ умѣрениі елементы обохъ партій.

Новинки.

Львôвъ дня 5 цвѣтня.

— **Именованя.** Міністеръ торговлѣ именувавъ адъюнктôвъ будôвництва: Ивана Ляна въ Перемышли, Еразма Ляна у Львовѣ, Осипа Мілера въ Тернополи и Франца Патлевича у Львовѣ инжинерами для технічнои службы ц. к. Дирекціѣ почтъ и телеґрафôвъ у Львовѣ.

— **Вôдзначенє.** Краєвый инспекторъ шкôльный Станіславъ Ольшевскій у Львовѣ одержавъ вôдъ Є. Вел. Цѣсаря ордеръ зелѣзнои короны третои клясы, а то въ нагоды переходу въ сталый станъ спочинку.

— **Конкурсы.** Окружна Рада шкôльна въ Коломыи розписує конкурсъ на посады управителѣвъ 3 клясовыхъ школъ народныхъ въ Пѣстини и Кобакахъ. Поданя треба вносити до кôнця цвѣтня. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Коломыи розписує конкурсъ на посаду канцеліста выдѣлу повѣтового зъ рôчною платнею 600 зр. и правомъ до двохъ додаткôвъ пятилѣтныхъ по 100 зр. Поданя треба вносити до 30 днѣвъ вôдъ дня оголошеня конкурсу.

— **Вѣсти личні.** Маршалокъ краєвый кн. Е. Сангушко выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Гумниськъ. — Дръ Витолдъ Коритовскій, віцепрезидентъ кр. Дирекціѣ скарбу, выѣхавъ на урльопъ.

— **Презенту** на Мостиска въ перемыскôй епархіи одержавъ о. Левъ Левицкій.

— **М. Л. Кропивницкій**, знаменитый украиньскій артистъ и писатель драматичный, написавъ и выставивъ въ мѣстѣ Ромнахъ найновѣйшу свою драму „Олеся". Зъ инышхъ штукъ грала его трупа штуки: „Зайдиголова", „Чмиръ", „Циганка Аза". Якъ звѣстно, украиньскі театры тѣшать ся въ цѣлôй Россіи величезною симпатією, тожь коли украиньскій театръ загостить до якого хочь-бы й найглухшого мѣсточка — мѣсточко оживає. Такъ стало ся и въ украиньскôмъ мѣстѣ Ромнахъ. „Приѣздъ трупы п. Кропивницкого — пише справоздавець — ожививъ сонне и мертве мѣсточко. Навѣть всемогучій вінтъ и житейскі ґешефты забуто на часъ, а невелика саля мѣского клюбу въ кождôмъ дни представленя була биткомъ набита. Богато гостей приѣзджало умысне зъ селъ. Публика такъ горнула ся до театру, що рада була, коли могла прислухуватись и приглядатись навѣть зъ сѣней и зô сходôвъ...."

— **Тифъ** у Львовѣ помалу устає. Послѣднои добы не занедужавъ жаденъ новый хорый. И мало людей вмирає на ту слабôсть. Нѣмецкі часописи розтрубили на цѣлый свѣтъ, що у Львовѣ є звышь 400 хорыхъ на тифъ; тымчасомъ то неправда; всѣхъ хорыхъ було зъ 250

— **Огнѣ.** Вчера въ само полудне выбухнувъ огонь въ касарни артилеріѣ за городецкою рогаткою. Згорѣла стайня а шкода выносить якихъ 3.000 зр. — Въ селѣ Пôдгайчикахъ коло Рудокъ згорѣло вчера, якъ доносять зъ Рудокъ телеґрафічно до польскихъ ґазетъ, звышь 100 загородъ селяньскихъ, церковь и школа. Въ огни знайшло смерть такожь трое дѣтей.

— **Знайда.** Тыми днями найдено коло головного двôрця у Львовѣ хлопчика въ пеленкахъ, може 10-мѣсячного. Дитина мала на собѣ бѣлу сорочину перкалеву, рожевый кафтаникъ и синій чипчикъ въ волôчки, а була завинена въ перинку и колдру малу. При дитинѣ най-

---

— Бѣдный звѣрь, призвычаєный до послуху!

— Вы зранені, пане Дуґлясъ! — кликнувъ Павло, заломлюючи руки.

— Отъ бѣдачиско! — Дуґлясъ на то — схопивъ мене за каркъ, думавъ, видко, що то чвертка телятины. Ходѣть кусень дороги зô мною и поможѣть менѣ троха обмыти ся, щобы мои женщины занадто не зляками ся.

— Простѣть єму, пане — благавъ Павло — вôнъ не знавъ, що робить.

— Не пôдешь ты менѣ звôдси, смаркачу! — крикнувъ батько зъ подвôря — чи хочешь обставати за тымъ здрадникомъ?!...

Руки сусѣда задрожали, але запанувавъ надъ собою и штучно усмѣхнувшись сказавъ:

— Вертайте, синъ повиненъ остатись при батьку.

— Алежь я бажавъ бы перепросити, направити... — ледви вымовивъ Павло.

— Обманець, пройдисвѣтъ! — залунало вôдъ двôрка.

— Вертайте — сказавъ Дуґлясъ, закусивши зубы — инакше готовъ ще розхорувати ся.

Потôмъ почавъ свистати голосного марша, щобы не чути лайки, и великими кроками выйшовъ за браму.

Старый Майгеферъ верещавъ и кидавъ ся по подвôрю, мовь божевôльный, кидавъ камѣнями, схопивъ дишель вôдъ воза и кинувъ его у воздухъ, копавъ ногами все, що стрѣтивъ на дорозѣ.

Стрѣтивши Павла, хотѣвъ его схопити за горло, але саме въ тôй хвили мати страшно закричала и кинула ся межи нихъ. Обняла Павла руками, заслонила собою, хотѣла щось навѣть сказати, але тревога передъ мужемъ вôдобрала власть єѣ языкови. Лишь єѣ очи вплеені въ мужа, говорили лучше, якъ усякі слова.

— Бабске кодло! — крикнувъ згôрдно здвигнувши плечима, але що свою скаженôсть мусѣвъ на когось вылити, отже прискочивъ до Равчуса, котрый звôльна забиравъ ся знову до роботы.

— Ты собако, чого выбалушивъ очи?

— Я працюю, пане — вôдповѣвъ той и кинувъ на него понурымъ, проймаючимъ поглядомъ зпôдъ густыхъ чорныхъ бровъ.

— Собако мерзена, що мене здержує, що я ще доси не подеръ тебе на шматки? — верещавъ старый та грозивъ єму кулакомъ пôдъ носомъ.

Хлопъ схиливъ ся, а въ тôй самôй хвили оба затиснені кулаки пана впали єму на лице. Ажь назадъ заточивъ ся; — зъ его понурого лиця утекла кровь до послѣднои каплѣ.... — не выдавши зъ себе нѣякого голосу, схопивъ за сокиру....

Але въ тôй самôй хвили Павло, що зô зростаючою тревогою приглядавъ ся тôй сценѣ, припавъ зъ заду, схопивъ за руку, выдеръ єму сокиру и кинувъ у керницю.

Батько хотѣвъ знову схопити парôбка за горло, але Павлови прийшла наразъ якась думка до головы, вôнъ схопивъ батька въ половинѣ тѣла и хочь старый страшно вымахувавъ руками та ногами, понѣсъ его, зôбравши всѣ силы, на рукахъ до компаты, лишивъ тамъ и замкнувъ скоро дверѣ зъ надвору на ключь.

— Що ты зробивъ батькови? — зойкала мати, що тому всему приглядала ся, остовпѣла зъ тревоги и розпуки, бо щобы синъ мôгъ пôдняти руку на батька, того она нѣякъ не могла зрозумѣти. Зô страхомъ пôдносила она очи на него и повтаряла: „Що ты вдѣявъ батькови, що ты вдѣявъ батькови?" — а въ єѣ голосѣ чути було скаргу и закиды.

Павло нахиливъ ся до неѣ, поцѣлувавъ зъ поважанємъ руку и сказавъ:

— Тихо, мамо, будь спокôйна, тожь треба було спасти єму житє.

— А теперь ты замкнувъ его, увязнивъ? Ой, Павле, Павле!

— Доки Михайло ще ту, — вôдповѣвъ Павло — батько не може ту показати ся. Не отвирай дверей, мамо, бо инакше нещастє готове.

Потôмъ выйшовъ на подвôрє. Парôбокъ стоявъ опертый плечима о дверѣ стайнѣ, гризъ свою чорну бороду и скоса хитро споглядавъ на него.

— Михайле Равчусъ! — закликавъ его Павло.

Хлопъ пôдôйшовъ близше. Жилы на чолѣ набренѣли єму мовь посторонки. Не смѣвъ заглянути єму просто въ очи.

— Я маю тобѣ заплатити ще 5 марокъ и 40 фениќôвъ. Тутъ маєшь ихъ. За пять хвиль щобы тебе не було на фôльварку. Па-

дено ще двѣ иншѝ сукенки, хусточки и карточку, на котрôй було написано: „Зве ся Леопольдъ". Дитину, ще живу, вôддано до шпиталю, а матери шукає поліція.

— **Вôдмѣна.** Дня 24 марта породила въ Братковцяхъ коло Ряшева Катерина Хунай, жѣнка Якова, дитину мужеского пола зъ двома головами, чотирма руками и чотирма ногами при одномъ кадовбѣ. Дитина прийшла на свѣтъ въ своимъ часѣ, але при породѣ очевидно задушила ся. Мати лежить смертельно недужа.

— **Непоправного злодѣя** судивъ львôвскій судъ тыми днями. Называвъ вôнъ себе то Колодницкимъ, то Кордецкимъ, Ґеровиномъ або и Щуромъ, але властиво зве ся Антôнъ Пельцъ. Теперь має вôнъ лише 25 лѣтъ, а вже 36 разôвъ карали єго, 7 разôвъ за саму крадѣжь. Вôнъ нѣчимъ не гордивъ, кравъ, що пôдъ руки попало: хустки, пуляресы, дирки, одежу, масло, сиръ — все єму придало ся. Дня 26 лютого с. р. єго що лишь выпустили зъ вязницѣ, а вôнъ заразъ того самого дня въ одномъ склепѣ стягнувъ зъ выставы заяця. И треба було єму бѣды, що то побачивъ властитель склепу и субєктъ. Єго зловили заразъ и замкнули. Въ судѣ крутивъ, якъ мôгъ. Выдумавъ байку, що то заяця не вôнъ укравъ, лише хто иншій; вôнъ вôдобравъ комусь и хотѣвъ занести до склепу, дарма що ишовъ не въ ту сторону, де склепъ. Каже, що вже хотѣвъ поправити ся, а тутъ єму не дають. Судови не першина чути такѝ выкруты, отже нарадившись засудивъ Пельца на сѣмъ лѣтъ тяжкои вязницѣ, щобы людямъ не шкодивъ.

— **Смерть курамъ** а вôдтакъ собѣ зробивъ въ Батумѣ въ Россіи надъ Чорнымъ моремъ якійсь Джаджамія. Чоловѣкъ сей очевидно божевôльный, узброивши ся въ великій револьверъ выйшовъ на улицю и почавъ стрѣляти всѣ куры, якѝ лишь де побачивъ. Застрѣливши такъ може якихъ сто курей, послѣдною кулею вôдобравъ самъ собѣ жите.

— **Мати и донька.** Не дармо то кажуть, що половина свѣта скаче а половина плаче. А якогожъ то твердого серця бувають люде, котрѝ другимъ въ саму найсвѣтлѣйшу пору, въ день загальнои радости важать ся зробити навѣть таку прикрôсть, котра готова позбавити ихъ житя. Таке стало ся саме у великодну латиньску суботу въ Празѣ. Въ однôй каменици мешкала тамъ бѣдна 40-лѣтна швачка, Цофка, зъ своєю 17-лѣтною донькою. Властитель каменицѣ певно лагодивъ ся обходити зъ великою радостію надходячій день воскресеня Господного а може ще й накупивъ всѣлякихъ подарункôвъ, щобы своѣй родинѣ зробити ними несподѣванку, але видко не подумавъ надъ тымъ, въ якій смутокъ и нужду загнавъ бѣдну швачку и єѣ доньку. Бѣдна швачка не мала чимъ заплатити чиншь за хату, а властитель каменицѣ казавъ выкинути єѣ въ саму суботу на улицю. Мати зъ донькою волочили ся цѣлый вечеръ по улицяхъ мѣста, ажь о пôвночи станули надъ рѣкою Велтавою, що плыне черезъ мѣсто, обняли ся, заплакали гôрко на свою недолю и кинули ся у воду шукаючи смерти. На щасте надойшовъ пôдъ ту пору якійсь панъ и заразъ кинувъ ся за ними въ рѣку та вытягнувъ ихъ ще живыхъ а вôдтакъ казавъ вôдвезти до шпиталю. Отъ такій то Великдень має неразъ бѣдный!

† Посмертнѣ вѣсти.

Михайло Такачь, пѣвець при церкви св. Варвары у Вѣдни померъ въ 62-ôмъ роцѣ житя. Такачь родивъ ся въ мукачѣвскôй епархіи на угорскôй Руси, бувъ два роки на теольоґіи а вôдтакъ три роки на фільософіи у Вѣдни. Пôзнѣйше бувъ офіціяломъ при міністерствѣ просвѣты и пѣвцемъ при рускôй церкви (вôдъ 1847 р.) у Вѣдни, а такожь заприсяженымъ переводчикомъ зъ славяньскихъ языкôвъ. — Въ Празѣ померъ бувшій посолъ до рады державнои, професоръ и ческій писатель Фрабт. Єржабекъ. — Въ Бродахъ умеръ вчера бурмістръ тамошный дръ Ґольдгаберъ въ 58 ôмъ роцѣ житя.

Всячина

— **Найбôльшѝ мѣста на цѣлôмъ свѣтѣ.** Професоръ Супанъ въ Ґотѣ, выдавъ недавно тому статистику, въ котрôй обчисливъ, що на цѣлôй земли єсть 12 такихъ мѣстъ, въ котрыхъ проживає бôльше якъ міліонъ людей. Тѝ мѣста суть: Лондонъ (має 4,415.958 душь); Парижь (2,712,598); Ню-Йоркъ-Бруклінъ (2,352.150); Берлинъ (1,763.543); Кантонъ въ Хинѣ (1,600.000); Вѣдень (1,364.548); Вучанґъ-Ганґянґъ-Ганку въ Хинѣ (1,200.000); Токіо въ Япанѣ (1,355.290); Філядельфія (1,105.277); Чікаґо (1,099.850); Сіянґтанъ и Сінґанъ въ Хинѣ по одномъ міліонѣ. — Такихъ мѣстъ, въ котрыхъ жиє до міліонъ людей, єсть 23, а то: Петербургъ (954.400); Тієнтсінъ въ Хинѣ (950.000); Константинополь (873.565); Бомбай (821.764); Калькута (810.686); Ганґчовъ и Чінґту въ Хинѣ по (800.000); Ріо-Джанейро (800.000); Москва (798.742); Ґлесґо въ Анґліи (772.040); Гамбурґъ-Альтона (734.625); Менчестеръ-Сельфордъ (703.479); Ліверпуль (697.901); Фучевъ въ Хинѣ (636.000); Бостонъ (598.669); Бермінґемъ 570.460); Буеносъ-Аіресъ (554.713) и наконець Пекінґъ та ще другихъ шѣсть мѣстъ въ Хинѣ числячихъ по пôвъ міліона людей. — Мѣстъ въ котрыхъ єсть 400 до 500 тысячѣвъ людей, єсть 15 а мѣжь ними: Будапештъ (491.938); Брукселя (471.789); Мадридъ (470.283); Неаполь (463.172); Варшава (443.426); Ліонъ (429.295) и Амстердамъ (406.532). — Мѣстъ, що мають вôдъ 300 до 400 тысячѣвъ людей вычисляє Супанъ 15, мѣжь тыми Липскъ (357.147) и Монахôвъ (350.594); Вроцлавъ (335.186) и Дрездно (322.633). — Такихъ мѣстъ що мають вôдъ 200 до 300 тысячѣвъ людей єсть вже 58 на цѣлôй земли а такихъ що мають звышь 100 тысячѣвъ, ажь 270.

Що до ґеоґрафічного розмѣщеня великихъ мѣстъ, то припадає зъ наведеныхъ 12 мѣстъ міліоновыхъ: 4 на Европу, 5 на Азію а 3 на Америку. Зъ 25 мѣстъ, що мають вôдъ пôвъ до одного міліона припадає 8 на Европу, (зъ тыхъ 4 на саму Анґлію и Ирляндію), 12 на Азію (зъ тыхъ 10 на Хину) и 3 на Америку. Зъ поодинокихъ краѣвъ мають найбôльше великихъ мѣстъ: Хина (53), вôдтакъ Анґлія зъ Ирляндією и британскими Индіями (по 30); дальше Сполученѝ Державы (26), Нѣмеччина (24), Франція и Россія (по 12), Италія (10). Всѣ иншѝ краѣ мають хиба лишь по кôлька великихъ мѣстъ въ такôмъ значѣню, якъ то розумѣє Супанъ.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѝ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 4 с. м. до 12 год. въ полудне дня 5 с. м.: середна теплота була + 7·4° Ц., найвысша + 14·0° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 1·2° Ц. нинѣ въ ночи. Барометеръ опадає (765). Вѣтеръ буде пôвнôчно-заходный, мѣрный, теплота пôднесе ся до + 9·0° Ц., небо буде переважно захмарене; погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 4 с. м.: пшениця 7·75 до 8·—; жито 6·— до 6·25; ячмѣнь 5·25 до 5·50; овесъ 5·50 до 5·75; рѣпакъ 11·25 до 11·75; горохъ 6·25 до 9·50; вика 4·75 до 5·25; насѣне льняне 11·— до 11·50; бôбъ —·— до —·—, бобикъ —·— до—·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 68·— до 75·—; бѣла —·— до —·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 24·—; анижь 38·— до 39·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·— до 13·—.

Вôдозва.

„Христосъ воскресе!" — Симъ радôстнымъ словомъ церкви святои повитаємо себе за кôлька день, дорогѝ Земляки. Наспѣє день воскресенія, найбôльше свято свѣта христіяньского. Все воскресне до нового житя: воскресне природа, щезне тьма передъ свѣтломъ, обновить ся чоловѣкъ, обновлять ся и народы. Мы Русины встали вже давно зъ довгого просоня, але дѣла нашого ще не покôнчили. Намъ недостає храму, въ котрôмъ бы достойно плекалась наша штука драматична. Мы не посѣдаємо ще власного театру, мы не стали ще на рôвни зъ другими культурными народами Европы, не маємо святинѣ, въ котрôй бы довершили розвôй духа людского. Отъ зъ днемъ воскресенія Христового лучає ся намъ найлучша нагода: жертвувати лепту на храмъ штуки и науки. Єсьмо великимъ народомъ! Зъ дрôбныхъ лептъ зберуть ся достаточнѝ фонды. Треба лишь добрoи волѣ. Кождый нарôдъ рѣшає самъ свою судьбу. Не будьмо и мы малодушнѝ. Схочемо, то докажемо всего и въ надѣѣ на добру волю кличемо до Васъ, дорогѝ Земляки: желаючи собѣ взаимно всего добра, киньте лепту на жертвенникъ для розвою нашои штуки!

Вôдъ комітету будовы руского народного театру.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 5 цвѣтня. Старшій комісарь скарбовый Иосифъ Добія именованый старшимъ инспекторомъ для львôвскои дирекціѣ скарбу.

Неаполь 5 цвѣтня. Италіяньскій наслѣдникъ престола зложивъ візиту Єѣ Вел. нашôй Цѣсаревôй на яхтѣ „Мірамаре".

Петербургъ 5 цвѣтня. Родина царска позôстане на Криму ажь до 18 мая а вôдтакъ поѣде ажь до Москвы.

Бѣлградъ 5 цвѣтня. Правительство сподѣває ся узыскати въ новôй скупштинѣ бôльшôсть 9 голосôвъ.

Чікаґо 5 цвѣтня. Робôтники занятѝ при выставѣ застрайкували и домагають ся побôльшеня платнѣ.

Надôслане.

робокъ глянувъ на него такъ якось зловѣщо, такъ страшно понуро, що Павло перелякавъ ся на думку, що такъ довго мôгъ жити разомъ зъ тымъ чоловѣкомъ. Не спустивъ зъ него ока нѣ на хвилю, бо лякавъ ся, що хлопъ леда хвиля кине ся на него.

Але Михайло вôдвернувъ ся мовчки, пôшовъ до стайнѣ, де звязавъ свôй клунокъ и по двохъ хвиляхъ выйшовъ за браму. За цѣлый часъ страшнои подѣѣ не вымовивъ вôнъ анѣ слова.

— Такъ... а теперь до батька! — сказавъ Павло, зовсѣмъ рѣшившись знести спокôйно бурю сварки а може й удары, котрыми батько повитає єго.

Отворивъ дверѣ и ждавъ, чи батько не кинесь на двôръ. Але той сидѣвъ запхавши ся въ кутъ канапы и дививъ ся на него неповорушными очима. И зъ мѣсця не рушивъ ся, коли Павло приступивъ до него и на перепросины вымовивъ:

— Вѣрь менѣ, батьку, що я то нерадо зробивъ, та годѣ, конче треба було такъ зробити.

Старый Майгеферъ глянувъ на него тревожно зпôдъ лоба, а потôмъ гôрко сказавъ:

— Можешь собѣ робити, що тобѣ подобаєсь... тажь я старый, а ты нинѣ сильнѣйшій.

Вôдтакъ попавъ знову у попередну задуму.

Вôдъ того дня Павло бувъ уже паномъ дома.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Кроховецкій.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручає

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякѝ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадної провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечнѝ.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.
5% листы гіпотечнѝ безъ премій.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.

4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорской желѣзной дороги державной.
4½% пожичку пропінаційну угорску.

4% угорскѝ Облиґаціи индемнизаційнѝ,
котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякої провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 8

СТАРУ житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручає

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y"

може лише се бюро анонсы приймати.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣннѝ и шамотовѝ.

Плыты бѣлѝ и кольоровѝ. — Насады коминковѝ. Комплетнѝ уряджения для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины** и **Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

почваає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперед проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Поручає ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ. 9

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.